

#یادداشت_

روز_چهارم
#در_باب_طلبگی

#پدیده_ای_به_نام_اسمشو_نبر

با چشم خود این پدیده را دیده ایم اما نمی توانیم اسمش را بر زبان بیاوریم. شما نیز حتما دیده و شنیده اید که بسیاری از طلاب گرانقدر از مسائل معیشتی گله مندند و دائم از مسئولین مطالبه می کنند تا فکری به حال وضع نابسامان معیشت طلاب نمایند. اما سوالی که در ذهن های پرسشگر مطرح می شود این است که سایر اقشار جامعه چه موقع در ذهن خود توقع افزایش درآمد دارند؟

یک پاسخ شاید این باشد که وقتی کسی ارزشی مطابق با نیاز جامعه ایجاد می کند و مردم حاضرند برای دریافت آن ارزش(محصول یا خدمت) پول پرداخت کنند آن شخص باید انتظار افزایش درآمد داشته باشد. حال به نوعی دیگر این سوال مطرح می شود. آیا ما طلاب محترم ارزشی مطابق نیاز جامعه در خود ایجاد کرده ایم تا انتظار افزایش درآمد داشته باشیم؟

شاید پاسخ مثبت باشد. بلکه اتفاقا ما نیز به افزایش و تولید همین ارزش در طلاب کمک میکنیم و با برگزاری دوره های مهارت آموزی اقدام به توانمندسازی طلاب در راستای تامین نیازهای جامعه و ارائه خدمات طلبگی به آن ها می نماییم. عزیزان زیادی

از قشر طلبه نیز با هزینه کردن پول و عمر خویش در این کلاسها شرکت می کنند و آموزش های لازم را دریافت می کنند اما...

اینجاست که ((پدیده اسمشو نبر)) خود را نشان می دهد و مانع از افزایش درآمد طلاب با وجود ایجاد ارزش متناسب با نیاز جامعه می شود. شاهد آن این است که اخیرا حدود ۳۵ طلبه در یک کارگاه تربیت مربی نوجوان به قصد اشتغال در مدارس که با هزینه نسبتا بالایی برگزار شده است شرکت نموده و موفق به دریافت گواهی پایان دوره همراه با آزمون کتبی شده اند، اما حال که آن ها را به کار فرا می خوانیم تنها ۲ نفر از این عزیزان تمایل به انجام کار میدانی دارند و سایر آن ها با وجود نیاز مالی تن به کار نمی دهند و گرفتار ((پدیده اسمشو نبر)) هستند.